

Sygn. akt II W 467/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Chełmnie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agata Makowska- Boniecka

Protokolant: Kamila Skorupska

przy udziale oskarżyciela – J. Ś.

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2016 roku

sprawy z oskarżenia Urzędu Celnego w T.

przeciwko **J. W. (1)**, synowi A. i W. zd. K., urodzonemu (...) w J.

oskarżonemu o to, że:

przesłał poprzez nadanie za pośrednictwem Poczty Polskiej w miejscowości U. w dniu 10 marca 2015 roku w przesyłce pocztowej o numerze (...) wyroby akcyzowe w postaci 2 kg tytoniu, bez wymaganych znaków akcyzy, na których ciążył podatek akcyzowy w wysokości 1.494,- zł stanowiące przedmiot czynu zabronionego art. 63 § 7 k.k.s.

to jest o wykroczenie skarbowe określone w art. 65 § 1 i 4 k.k.s.

orzeka:

- I. uniewinnia oskarżonego od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu;
- II. kosztami sądowymi poniesionych w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt: II W 467/15

UZASADNIENIE

W dniu 10 marca 2015 roku J. W. (2) (ur. (...)), zamieszkały w U., odebrał przesyłkę kurierską z wcześniej zamówionym telefonicznie w hurtowni tytoniem o wadze 2 kg, zapakowanym w dwie paczki po 1 kg ze znakami akcyzy. Za ten tytoń zapłacił on 240 zł. Następnie J. W. (2) otworzył paczki z tytoniem, zerwał banderole i przesypał je do 4 mniejszych, bo nie mieściły się w kartonie. Tego samego dnia, na prośbę swojego brata, J. W. (2) nadał za pośrednictwem Poczty Polskiej paczkę z zawartością tytoniu 2 kg bez znaków akcyzy na adres swojego brata D. W. (ur. (...)), zamieszkałego w P..

Dowód: - wyjaśnienia J. W. (1) (k. 31-32)

- zeznania D. W. (k. 26)

W dniu 11 marca 2015 r. funkcjonariusze celni: rachmistrz celny J. B. i podkomisarz celny R. S. przeprowadzili kontrolę przesyłki o numerze (00) (...) nadanej w dniu 10 marca 2015 roku w U., w wyniku której wykryli 2 kg tytoniu do palenia bez wymaganych polskich znaków akcyzy, zapakowanego w worki foliowe. W wyniku popełnionego czynu miało dojść do uszczuplenia należności publicznoprawnej w podatku akcyzowym na kwotę 1.494,00 zł.

Dowód: - protokół z kontroli (k. 3)

- protokół zatrzymania przesyłki (k. 5),

- protokół oględzin rzeczy (k. 6)

- wyliczenie należności (k. 8)

J. W. (2) ma 70 lat, jest żonaty, na utrzymaniu ma żonę, córkę z mężem i dwójkę ich dzieci, jest emerytem, łącznie on i żona otrzymują emerytury w wysokości 2.419,- zł, wg oświadczenia nie był karany.

Dowód: - wyjaśnienia J. W. (1) (k. 31-32)

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. W szczególności nie kwestionował on faktu przesłania tytoniu bez znaków akcyzy na potrzeby jego brata, wyjaśnił jednak, że tytoń ten nabył legalnie za cenę 240 zł i następnie przepakował go przed wysyłką w inne worki. W zakresie danych adresata, jak i ceny tytoniu wyjaśnienia oskarżonego znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach świadka D. W., dlatego Sąd przyznał walor wiarygodności twierdzeniom obu tych osób. Nie ma ponadto w sprawie żadnego dowodu, który zadawałby kłam wersji oskarżonego o legalnym pochodzeniu tytoniu, który przesyłał bratu, by ten sam go palił.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się również na treści zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, które zostały wystawione przez osoby do tego upoważnione, z zachowaniem stosownych procedur. Treść dokumentów nie była nadto w żaden sposób przez strony postępowania kwestionowana.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że zachowanie J. W. (1) nie wypełniło znamion wykroczenia z art. 65 § 1 i 4 k.k.s.

Przedmiotem ochrony w art. 65 § 1 jest zabezpieczenie ekonomicznych interesów państwa przed możliwością wprowadzenia do obrotu wyrobów akcyzowych lub opakowań z tymi wyrobami bez znaków akcyzy, które zostały nieprawidłowo oznaczone lub z nieodpowiednimi znakami akcyzy, pochodzącymi z czynów opisanych w przepisach art. 63-64 k.k.s. Przedmiotem przestępstwa skarbowego określonego w art. 65 § 1 są wyroby akcyzowe lub opakowania z tymi wyrobami: **a)** wydane wbrew przepisom ustawy, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, ale bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy (art. 65 § 1 w zw. z art. 63 § 1), **b)** przywiezione wbrew przepisom ustawy na terytorium Polski w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy (art. 65 § 1 w zw. z art. 63 § 2), **c)** importowane do Polski bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy (art. 65 § 1 w zw. z art. 63 § 2), **d)** wydane, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy lub przywiezione na terytorium Polski w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy bądź importowane, które zostały oznaczone nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi (art. 65 § 1 w zw. z art. 63 § 3), **e)** wydane przez producenta i przeznaczone do wywozu za granicę, bez pisemnego zawiadomienia w terminie właściwego organu o zamiarze ich wywozu (art. 65 § 1 w zw. z art. 64 § 1). Jednakże dopiero wówczas wymienione wyroby akcyzowe staną się przedmiotem omawianego przestępstwa skarbowego, gdy rodzaj, ilość lub wartość będą wskazywać na zamiar wprowadzenia ich do obrotu gospodarczego. Nie będzie więc przestępstwem lub wykroczeniem paserstwa skarbowego nabycie kilku butelek alkoholu lub kartonów papierosów od osoby, która dokonała ich przywozu do Polski bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, jeżeli nie były one przeznaczone do wprowadzenia do obrotu, chociaż nabywca doskonale znał źródło pochodzenia tych wyrobów.

Określenie „wprowadzenie do obrotu” należy rozumieć jako wykorzystanie do dalszej produkcji, przetworzenia, handlu, eksportu. Nie jest przy tym istotne czy wyroby akcyzowe będą służyły sprawcy, czy też innej osobie. Celem działania sprawcy występku określonego w art. 65 § 1 nie może być zaspokojenie własnych potrzeb jako konsumenta.

Posiadanie np. kilku paczek papierosów bez akcyzy lub nawet dużej ilości alkoholu bez akcyzy, ale na własne potrzeby konsumpcyjne, nie powoduje odpowiedzialności z art. 65 § 1, gdyż nie są one przeznaczone do wprowadzenia do obrotu. Czynnikiem, który świadczy o istnieniu „zamiaru wprowadzenia do obrotu”, może być rodzaj, ilość lub wartość zakwestionowanych wyrobów akcyzowych (por. Kotowski W., Kurzępa B., Kodeks karny skarbowy. Komentarz. LexisNexis, 2007).

W przedmiotowej sprawie po pierwsze nie można uznać, że zakupiony legalnie w hurtowni tytoń stanowi przedmiot czynu zabronionego z art. 63 § 7 k.k.s., a po drugie, by istniały w tej sprawie jakiegokolwiek okoliczności świadczące o tym, że zamiarem J. W. (1) było wprowadzenie tytoniu do obrotu w rozumieniu przepisu art. 65 § 1 k.k.s. Z jego wyjaśnień i zeznań świadka (choć przesłuchujący ich o to wprost nie zapytał) wynika zdaniem Sądu, że tytoń ten został przesłany nie celem jego dalszej produkcji, przetworzenia, handlu czy eksportu, ale celem osobistej konsumpcji przez D. W..

Ponadto występki skarbowe określony w art. 65 § 1 k.k.s., jak również wykroczenie z art. 65 § 4 k.k.s. można popełnić jedynie umyślnie w formie zamiaru bezpośredniego lub ewentualnego, tzn. że sprawca ma świadomość, że wyrób pochodzi z czynu zabronionego, określonego w art. 63 lub 64 k.k.s. Jest to przestępstwo skarbowe formalne i powszechne, gdyż do jego znamion nie należy jakiegokolwiek skutek, a sprawcą może być każda osoba, która w chwili czynu ukończyła 17 lat. Nie ma w niniejszej sprawie żadnych podstaw do przyjęcia, że J. W. (2) chciał lub godził się na popełnienie wykroczenia paserstwa akcyzowego, skoro przesyłał legalnie zakupiony tytoń, nie pochodzący z przestępstwa, przeznaczony nie do wprowadzenia do obrotu, ale w celach konsumpcyjnych.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego, przy czym zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. w razie stwierdzenia tej okoliczności po rozpoczęciu przewodu sądowego Sąd wydaje wyrok uniewinniający.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 632 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. art. 113 § 1 k.k.s.

SSR Agata Makowska-Boniecka